

מורן לוי ז"ל - נזכור ולא נשכח

שקעה השמש, התאספו העננים בשמיים, החביאו את הכוכבים הנוצצים שהפיצו לנו את האור בכל לילה! השתנה מזג האוויר מנעים לחורפי, רוחות של חול מכל כיוון וכיוון נשאו את הבכי של התינוק שחיפש את אמא שלו באותו רגע. הגלים של הים עלו ועלו. התנדנדו העצים ימינה ושמאלה. הכל היה פתאומי, המצב השתנה במהירות גדולה, בלי התראה ובלי הודעה מוקדמת. ידעתי שזה מעיד על דבר מה... אמרתי בלבי: בטוח זה כעס בלתי רגיל, בטוח דבר מה קרה... לא רציתי לשמוע כל דבר חדש, פחדתי מכל מידע חדש באותו זמן, התחמקתי והתחמקתי, אבל זה לא עזר! כן, עובדה, כולם כעסו, כולם בכו אבל כל אחד בהתנהגות שלו, איך אפשר שלא? ולכולם יהיה חסר ערך יקר!

לא הכרתי את הסטודנטית מורן לוי לפני טקס הענקת תואר ראשון של שנת הלימודים תשע"ב (12/2011), אבל הספיק לי כדי להכיר אותה לקרוא את המילים שכתבה כנציגת הבוגרים מקבלי התואר, ואז היה פשוט לגלות כמה הייתה בחורה מיוחדת, בעלת מאפיינים מיוחדים ותכונות מיוחדות שקשה למצוא בבן אדם אחד.

קראתי את המילים של מורן, ועקבתי אחרי כל אות ואות שרשמה, הרגשתי את הפסיק ואת הנקודה, היה קשה להסתפק בקריאה פעם אחת בלבד. חזרתי וקראתי את המילים שלה שוב ושוב, איך אפשר שלא? ואני מרגיש בזמן הקריאה שכל אות במילים שרשמה עטופה בכמות גדולה של אהבה, שייכות עמוקה למקצוע ולמכללה, מה צריך יותר מאהבה ושייכות? המילים של מורן חדרו ללבי אפילו בלי לבקש רשות, ואני חושב שלא רק ללבי, אלא ללב כל מי שקרא והרגיש את המילים כמות שהם!

אני מקליד והמילים של מורן מסתובבות בעולמי הפנימי. מילים שקשה לשכוח ובמיוחד: "בהצלחה לכולנו בהמשך הדרך, אין לי ספק שנגשים את חלומותינו. לימדו להאמין בדרככם, אפילו אם אינה כליה השלמות, ויותר מכך-לימדו להאמין בעצמכם. על הצלחתנו מגיע יישר כוח גדול, אני גאה בנו, להתראות לכולם, שמרו על קשר."

איך אפשר לשכוח?! איך אפשר!?

לעולם לא נשכח אותך, מורן , את תמיד בלב שלנו... והשם שלך ימשיך להפיץ את האור בכל מקום
במכללה, יהי זכרך ברוך!

מחמוד סינדיאני

סטודנט שנה ג'

המכללה לחינוך גופני ולספורט ע"ש זינמן במכון וינגייט